Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 05 Leden 2014 23:25

Je tomu téměř deset let, kdy jsem coby muž progresivně středního věku, který zatím psal jen články a knihy na téma právo, zapadl mezi partu nadšenců a ctitelů muziky, která se mi vždy líbila, protože zejména v šedi sedmdesátých a osmdesátých let minulého století byla „lucernou ve tmě“. Poznal jsem díky FOLKtimu spoustu zajímavých lidí z kapel i kolem nich. Nikdy jsem neměl rád diskuse na téma, co je vlastně medle tudlencten folk, či zda má právo na život atd. V žánru zvaném folk jsem oceňoval nejen schopnost napsat jednoduchou a zapamatovatelnou melodii, což se vyskytuje i v dechovce nebo popu, ale zejména schopnost textařskou, založenou nejen na symbióze s hudbou a češtinou, ale především schopnost vypovídat. Skutečnost, že folk stojí stranou v tom malém, ale našem českém rybníčku, je asi logická. Lid obecný zmasírovaný bulvárem, soukromými TV, či filmy, kde je víc krve než v transfuzní stanici, ten lid nečte a nenaslouchá ani těm nejbližším. Tak tomu je a asi čím dál víc bude a nelze jednoduše konstatovat, že takoví lidé jsou špatní a my „srdíčkoví folkaři“ jsme jejich pravým opakem. Občas se stane, že představiteli folkové hudby je dáno přivonět k omamným květům šoubyznysu. Neberu to jako „zradu regimentu“, protože psaní do šuplíku a hraní za pár piv a pro pár lidí by bylo v rozporu s touhou vyniknout, být známý a samozřejmě se snahou se hudbou uživit. A tak folk existuje, aspoň podle mých poznatků, pro docela úzký kolektiv lidí, kteří se potkávají na koncertech a festivalech. Na tom není nic špatného a pocit sounáležitosti k lidem blízkým, to je krásný pocit. Tribunou informací a názorů stejně založených lidí je médium FOLKtime, založené pár nadšenci fungujícími zcela zadarmo a ve volném čase, bez potřeby papíru a investic a to je v ovzduší demokracie a svobody úžasný fenomén. Fenomén otevřenosti pro kohokoli, kdo chce něco sdělit, poslat obrázky, vyjádřit se k čemukoli v hudbě i v životě a bez strachu, že se mu za to něco stane. Na tu holku zvanou svoboda jsme si zvykli rychle a mladá generace ji pokládá za samozřejmou. Byl jsem proto členem redakce rád a rád jsem dával dohromady i festival, z něhož jsem měl největší radost a úlevu, když bez zádrhele skončil. Jenže v poslední době naším „open médiem“ vane vítr pouští. Jsme jediným internetovým médiem tohoto druhu, ale zdá se mi, že šlapeme na místě. Únava materiálu? Spousta práce v profesi? Mateřské a otcovské starosti? Nevím, jen mi to bere chuť psát a jestliže se koníček změní v protivný chomout, klade se řečnická otázka, jak dál, můj milý FOLKtime? Zkuste se vyjádřit bez emocí a urážek. Rád si vaše názory přečtu.